sonnetten en electronics

c. gijsen mr. colori

DE WOORDEN EN DE BEELDEN 3

Colofon

Concept and project: Mr. Colori / C. Gijsen
Publishing: The Museum of Instant Images
Design: Toon Joosen
Translations: Erik Honders
Support: DOCG
Les mots et les Images - R.M.
The Maccabees - J.B.
dead sculptures / living poets

© 2016 Bahama Press Tilburg / Chaam
Femmes Fatales Productions
Courtesy BNIJ / DGH / B-Ice
website: http://www.colori.nl
blog: http://colorimii.blogspot.com
e-mail: mii@colori.nl

Limited edition of 100 copies

DE WOORDEN EN DE BEELDEN 3

strijd en huwelijk

sonnetten van C. Gijsen

met vertalingen van E. Honders

electronics van Mr. Colori

The Museum of Instant Images

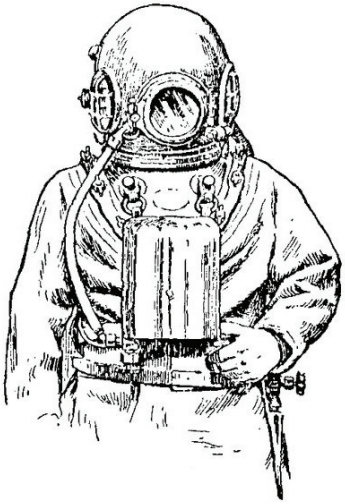

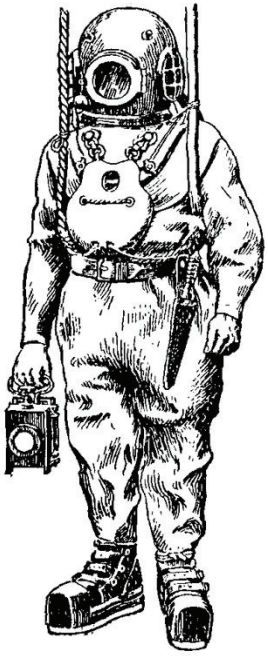

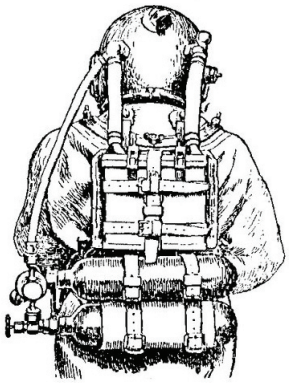

hoogte-
en
dieptemeting

TEMPERANZA / Maetigheyt
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2536 d.d.29.01.14
psychecolorogy nr.162
electronic / poem

contribution to: Feed the Planet, Colorimii, NL

Temperantia
(Feed the Planet)

De natuur wordt een vrouw, welig en overdadig
In haar rondingen, door haar suizende sluiers schijnt
Paradijselijke overvloed - hoe verzadig
Je Olivia als je onder haar blik wegkwijnt -

Zij tooit haar tafels met de mooiste spijzen, de bok
En de stier rillen op de borden, het zondig fruit
Likt aan krolse kruiden, er is meer dan genoeg, uit
Haar keuken klinkt het gegil van de kraaiende kok

Maar zij ontwijkt het gelag, schenkt bedachtzaam een glas
In: de lauwwarme melk lengt zij aan met haar tranen,
Vergoten over traag verdriet: een slak die banen

Trekt over de weerbarstige vloer, haar stenen huid
Zij spant haar aandacht gestaag over de planeet uit,
In een toekomst zal het zijn alsof zij er nooit was

C. Gijsen

Temperantia
(Feed the Planet)

Nature becomes a woman, so abundant and lush
in her curves. Paradisiacal opulence shines through
her swishing veils. How to satisfy and how to hush
Olivia when you languish with her eyes on you?

She decks out her tables with prime food: the billy goat
and the bull quiver on the plates, the forbidden fruit
licks the horny herbs, there’s food galore for every throat.
From her kitchen the crowing cook cries out in salute.

But she evades this orgy. With care and now alone
she pours out the lukewarm milk watered down with her tears
shed over sluggish sorrow: a snail that leaves its trail

on the unyielding and stubborn floor, her skin of stone.
Her focus slowly spanning the planet like a veil
she will seem never to have been there in future years.

translation: Erik Honders

SAPIENZA / Light bulb / Wijsheyt
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2650 d.d.20.04.14
psychecolorogy nr.165
electronic / poem

Prudentia

In de beweging woont de waan en de gloed
Spieren en pezen rukken ruw rust uiteen
Laarzen schoppen woedende wonden, het bloed
Loopt uit de hoofden, drupt doof langs het slaapbeen

Leni smeet laaiend waarheid op doek, geen wijsheid
Want kennis van het beest temt het monster niet,
Voedt het slechts met voetlicht en lage geilheid
De utopie ontsluit het oorlogsgebied

Licht mij dan bij, schone muze, mijn boeken
Onzichtbaar -mijnwerkers in zwarte aarde-
Zonder jouw ontsluierende lamp, zoeken

Wij samen verder naar een uitweg, happen
Naar de daadkracht, nooit meer domme trekpaarden
Fakkelen wij naar de hemel, ontsnappen

C. Gijsen

Prudentia

Movements stamp fervour and delusion in stone,
muscles and tendons roughly tear calm apart,
jackboots kick fierce raging wounds and blood drops start
from heads, deafly dripping down the temporal bone.

Leni fiercely sloshed truth onto the screen. No
prudence, for knowing the beast hardly tames it,
just fuels it with floodlights and inflames it.
The Utopian dream opens up the War Zone.

Then light my way, alluring muse, my books are
in the dark, unseen like the earth's resources
without your revealing light, and let us map

out our escape from this place together, snap
at this vigour. No longer dull draught horses,
we flare up towards heaven and reach our star.

translation: Erik Honders

FORTEZZA / Horse Power / Dapperheyt
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2640 d.d.16.04.14
psychecolorogy nr.164
electronic / poem

contribution to: Le cheval / <> / France

Fortitudo

Ik droomde van Jeanne en zij droomde terug,
Zij was neergestort met een ijzeren paard,
Pegasus werd Icarus, de aloude kaart
Van de Dood spietste zich op haar gebogen rug

In Vinci had een jonge man een visioen,
Dat nog ongezien had moeten blijven, zonder helm
Of harnas overwoog hij amper de vlucht, schelm
In zijn gedachten: zie de triomf van het doen

Waar is mijn palmares, wie zwaait mijn koningsvlag
Ik voel de vuurtongen aan mijn voeten, de pijn,
Hoor de macht van de galopperende rossen

Mijn geest zweeft zwaar door de wolken, dicht als bossen,
Ik gord het zwaard om, ben een ridder van één dag
Geef mij de kalme moed om niet dapper te zijn

C. Gijsen

Fortitudo

I dreamt about Joan of Arc, and she dreamt back:
she had crashed her iron horse, had come down hard.
Pegasus became Icarus; the old Card
of Death skewered itself on her crooked back.

In Vinci a young man received a vision
before its time. The prankster scarcely thought of flight
without helmet or harness in his mind's eye;
behold the triumph of doing and decision.

Who will proclaim my deeds, greet me as his king?
I hurt. Tongues of fire are licking at my feet,
I hear strong steeds galloping, wave upon wave.

My mind floats through dense clouds in forward retreat.
Knight now, I gird the sword for this one-day thing:
vouchsafe me the calm courage not to be brave.

translation: Erik Honders

FORTITUDO

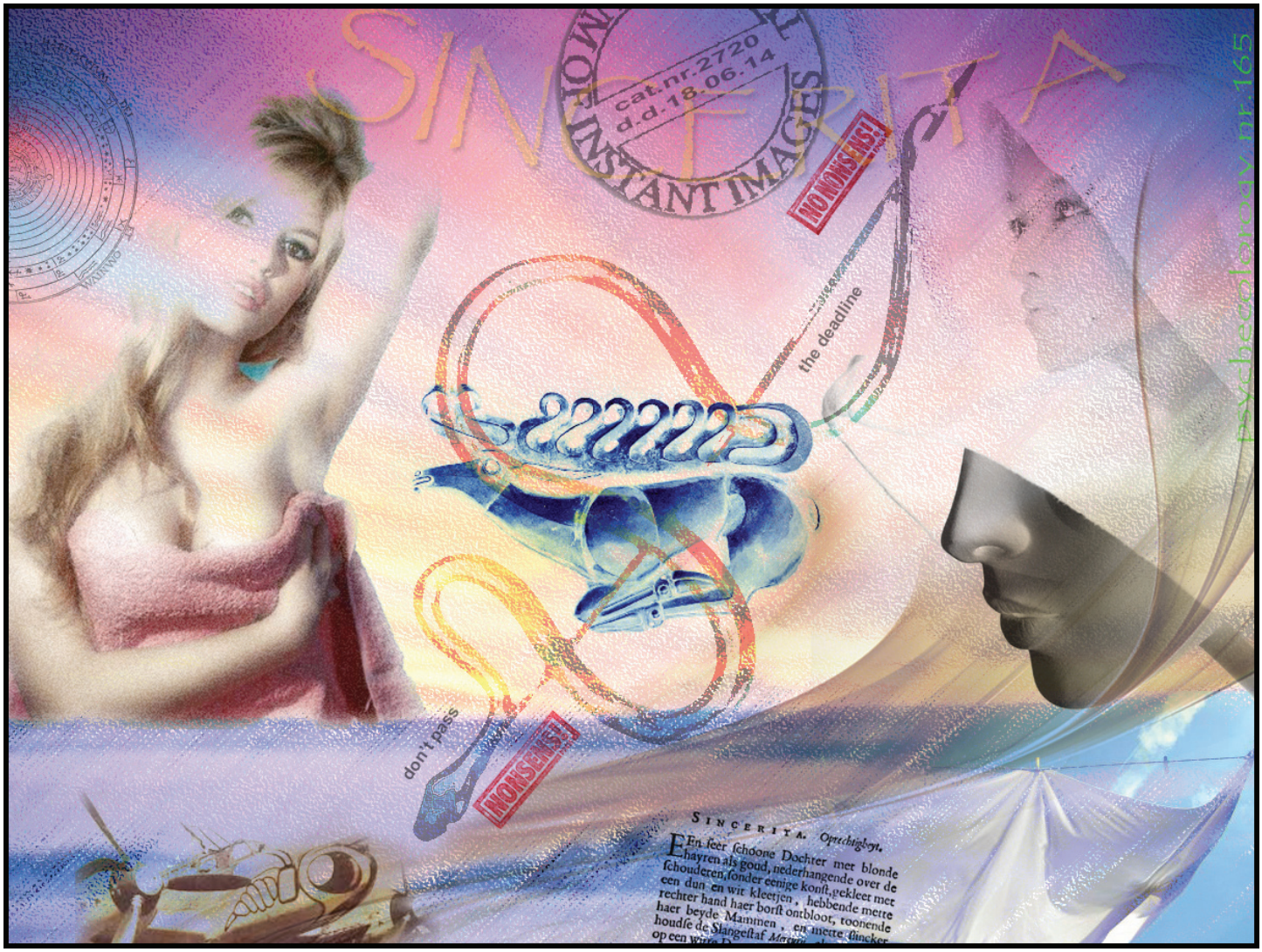

SINCERITA / Oprechtigheyt
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2720 d.d.18.06.14
psychecolorogy nr.165
electronic
Mr. Colori - Netherlands

Iustitia

Eerst was er Eden's witte onschuld: de Zuidpool
Ontwaakte met een blakerende zonsopgang
Blank als sneeuw haar borsten, maar hun profane hang
Naar gelijkwaardigheid te laat, een hyperbool

Het juiste behoeft ondersteuning, evenwicht
Is een uitzondering, te bevechten met kracht
Die altijd kan ontsporen, val niet voor de macht,
De eenvoud, grijs haar omlijst meer dan één gezicht

Ik strek mij uit over mijn moeder's bleekvelden
Schone lakens haar trots, mijn ultieme redding
Ik wentel mij warm in de bezielde bedding

Van haar onweerstaanbare oordeel, hier gelden
De wetten die beschermen en hier behoeden
De rechters de liefde, houder van het goede

C. Gijsen

Iustitia

Eden's white innocence was there first. The South Pole
woke to a scorching sunrise on her icy floor.
Her breasts were snow-white, but their profane penchant for
equality was overdue, a hyperbole.

What is right requires support, a sturdy brace.
Balance is the exception to be gained with power.
Don't fall for power - it may derail at any hour.
Shun simpleness, grey hairs will frame more than one face.

I stretch out full length on my mother's bleaching fields,
clean sheets her pride and my ultimate salvation.
Here I warmly wallow in the inspiration

of a bed of her compelling judgement. What shields
me now are rules and judges that are understood
to stand guard over Love, keeper of a world of good.

translation: Erik Honders

IUSTITIA

The Ship of Fools I
The Museum of Instant Images
cat.nr.2424 d.d.06.08.13
psychecolorogy nr.156
electronic / poem

contribution to: Visions of Bosch - Netherlands

Het Narrenschip

I

Het narrenschip voer uit en ik zat erop
Naast de non en de gek, bankier en pooier,
Blies ik op de hoorn des overvloeds, mooier
Dan dat werd het niet, ik boog mijn dikke kop

Om dan nog meer te zuipen en te vreten
Lachend om de armen, hun holle blikken,
Gekscherend met de dieven, die nooit wikken
Over goed en kwaad, alleen pasgeld eten

Het narrenschip voer uit, ik stond op de wal
Zag de schransende meute zingend schuimen
Op de ziedende zee, een slang en een kwal

In het zog van de onheilsboot, de fluimen
Van walgende wijzen hangend in de mast
En ik hoopte: ik ben niemand meer tot last

C. Gijsen

The Ship of Fools

I

The ship of fools left port and I was on it.
Beside the nun, fool, banker and pimp I could
blow the horn of plenty. All this was as good
as it got, I bowed my swollen head a bit

to freely stuff myself and booze even more,
ridiculing the poor, their hollow glances,
poking fun at the thieves, who take no chances
with right or wrong, eating coins all they look for.

The ship of fools left port, I was on the quay
to see the voracious singing binging cast
on the seething seas, jellyfish and snakes

in the wake of the vessel of doom, and flakes
of phlegm from disgusted sages up the mast,
and hoping no one would be bothered by me.

translation: Erik Honders

The Ship of Fools II
The Museum of Instant Images
cat.nr.2430 d.d.12.08.13
psychecolorogy nr.154
electronic / poem

contribution to: Visions of Bosch - Netherlands

Het Narrenschip

II

Je wilde zelfmoord plegen en werd gered
Door een fax, de dood ingeruild voor eten
En praten, zoals steeds door jou geweten
Op het narrenschip van je leven, en hoor

McCartney zingen voor je slapende zoons
En Jackie beschaafd fluisteren in je oor
Voel de handen van al je minnaars in koor
Zingen over je schoonheid als iets gewoons

Je schip vaart door op de brandstof van je taal,
Die je Ierse ankers lossloeg van droge
Grond, en je zong over het barse onthaal

Dat je wachtte, over allen die logen
Alle kades zijn nu gezien en bezocht
Jouw liefde ligt op het water, om de bocht

(Voor Edna O' Brien)

C. Gijsen

The Ship of Fools

II

You contemplated suicide, death seemed near
when, saved by a fax, you swapped dying for food
and talking, as you had so often previewed
your life would be on the ship of fools. Now hear

Paul McCartney crooning to your sons who sleep,
and Jacqueline's highbrow whispers in your ear.
Feel the choir of hands of those that hold you dear,
lovers who sing of your grace as something cheap.

Your ship is fuelled by the prose you command,
it broke your Irish anchors loose from dry land,
and you sang of the cold welcome without end

that awaited you, you sang of those who lied.
The ports of call, you took them all in your stride,
your love is still out at sea, around the bend.

(for Edna O'Brien)

translation: Erik Honders

FOOLS II

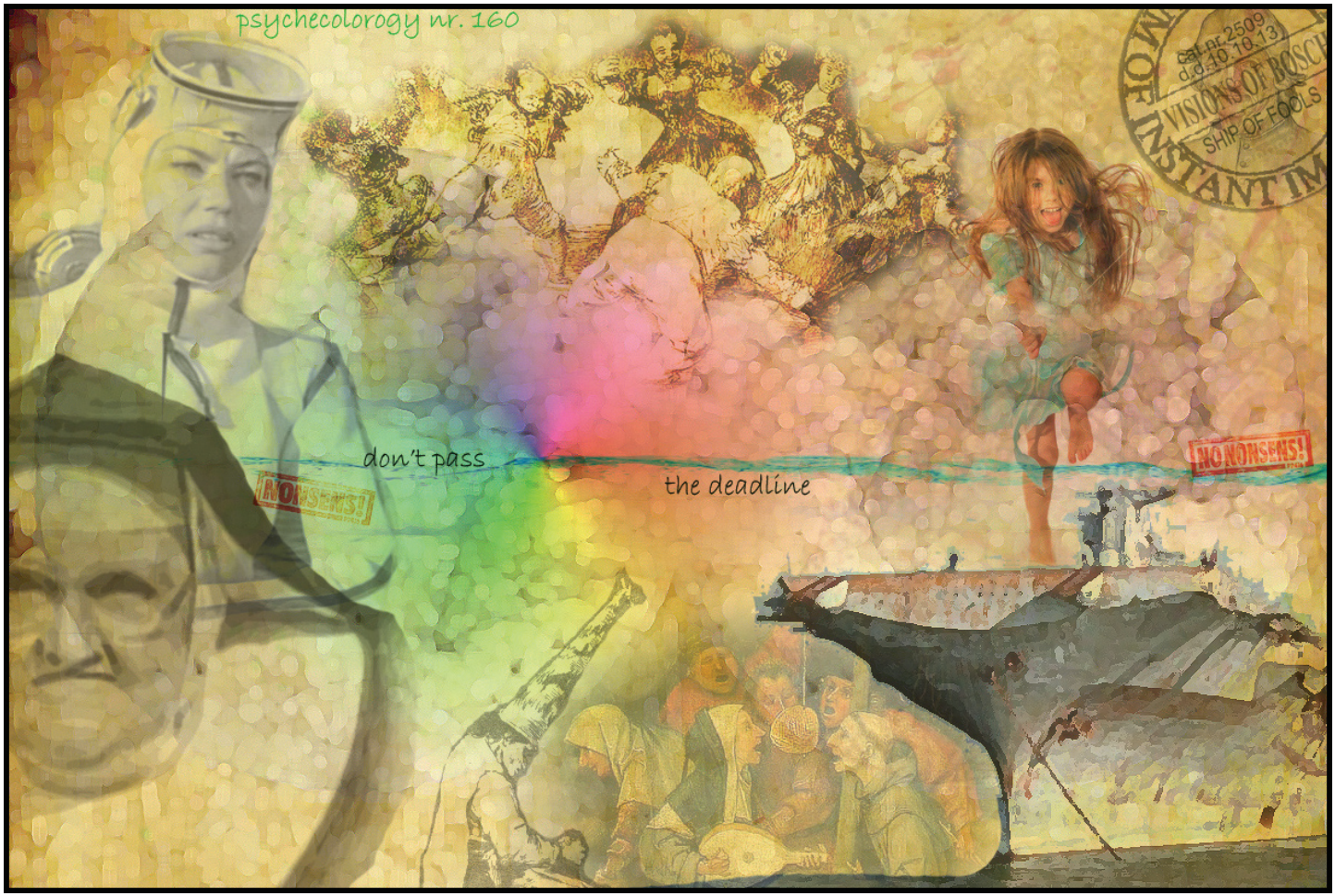

The Ship of Fools III
The Museum of Instant Images
cat.nr.2509 d.d.10.10.13
psychecolorogy nr.160
electronic / poem

contribution to: Visions of Bosch - Netherlands

Het Narrenschip

III

Van deze bodem kun je niet af, haven
En zee zijn eender, één wereld ongedeeld,
Zonder naad of las, als een monochroom beeld
Dat het verlangende oog niet kan laven

Je broer een nar, zijn zotskolf hier een bewijs
Van eruditie en overredingskracht
Je vrouw een non, die met lakse overmacht
Je overboekt naar deze doelloze reis

Aangemonsterd voor de wedren naar de kaap,
Die alle dwazen dwingend laat verdwijnen,
Beroofd van hun aardse lusten, welt een gaap

Op: herinnering aan rijkere wijnen
Wij kunnen hier niet weg en gaan maar slapen,
De schilder zal onze zielen afschrapen

C. Gijsen

The Ship of Fools

III

To this bottom you can never say goodbye.
Port and sea are one, an undivided home,
no seams or welds, like a print in monochrome
that cannot satisfy the desirous eye.

Your brother's a clown. Here his bauble lays claim
to his learning and powers of persuasion.
Your wife's a nun. Rising to the occasion,
she rebooks you to this journey without aim.

Signed up for the race to the elusive cape
that compulsively strikes all fools off the rolls,
deprived of their worldly pleasures, a yawn wells

up in memory of wines with richer smells.
As we cannot leave this place, we sleep agape:
the painter will take pains to scrape off our souls.

translation: Erik Honders

FOOLS III

Labyrinthe
The Museum of Instant Images
cat.nr.2533 d.d.01.01.14
psychecolorogy nr.163
electronic / poem

contribution to: Labyrinthe Mail Art Project - France

LABYRINT

Ik liep het doolhof in, was in alle staten,
Een dolle stier, de gesponnen draad nu al kwijt,
Is er een kouder, harder mes dan liefde's spijt
Kan iemand nog dieper zinken: vlinders haten?

De diepe val, uit mijn uit ziedende hoogmoed
Gehakte, zwarte zeppelin, scheerde door lucht
Kraakhelder, scherp getekend, gestuurd door de zucht
Naar koele orde, Mondriaan krijst: "Het is goed!"

Door moest ik, jou achterna, vooruit, weer terug,
Dan naar links, jouw beeld en jouw schoonheden vlogen
Weg, ik verloor urgentie, brak een broze brug

Doormidden, werd dan trager en kromgebogen,
Als een slak zonder huis, stil en onbewogen
Ik ging de hoek om en keek mijzelf in de rug

C. Gijsen

LABYRINTH

I walked into the labyrinth, blood in my eyes,
a raging bull. Already I had lost the thread.
Is there a colder, harder knife than love's regret?
Is there a lower deep than hating butterflies?

A deep fall from my black Zeppelin, carved out of pride
and soaring, seething arrogance, skimmed through the sky,
crystal clear and sharply drawn, steered by a desire
for frosty order. 'It is good', Mondriaan cried.

I had to follow after you, retrace the track,
then turn left. Away your image and beauties flew.
I lost urgency, broke a brittle bridge I crossed

in two. Then I doubled up, slowing down like glue,
unmoving and unmoved, a snail whose shell got lost.
I turned the corner and was watching my own back.

translation: Erik Honders

LABYRINTH

Academia

The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL

cat.nr.2301 d.d.04.01.13

psychecolorogy nr. 147 / lightning nr. 8

electronic / poem

contribution to: Academy / Akademie - Klaus Staek - Germany

Academia

De Academie bleef voor ons gesloten,
Te ongepolijst waren wij: pokdalig
Onze huid en de gedachten, genoten
Van bedenkelijk allooi, te inhalig

De ingang was gebarricadeerd, boeken
Versperden de weg naar vliedende kennis
De wetenschap, deze kunst van het zoeken,
Bleef het verborgen rijk van schrik en schennis

Door het raam zagen wij een ijdele aap,
Die zich als een pauw een verenkleed aanmat
Met de faculteiten als een kleurenbad

Wij gingen dan toch naar binnen, naar het licht,
Troffen slechts onbenul en verveeld gegaap
Twee granaten ontploften in ons gezicht

C. Gijsen

Academia

To us, Academia was and stayed closed.
Far too unpolished we were, far too pockmarked
our skins and thoughts no less, our minds predisposed
to questionable pleasures: ravenous sharks.

Its entrance was barred, they played it by the book
that blocked the way to knowledge free of error.
And science, the art of knowing where to look,
remained a secret realm of fear and terror.

Through the window we saw a conceited ape
that donned a peacock's plumage all trimmed with lace,
then mixed the faculties into a dye bath.

For more enlightenment we followed the path
inside to find stupid boredom, mouths agape
and two hand grenades exploding in our face.

translation Erik Honders

ACADEMIA

Confusione / Verwarringe
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2855 d.d.03.02.15
psychecolorogy nr. 170
electronic / poem

contribution to Tower of Babel - ColoriMii mail art 2015

Babel

Ik was in Babel, trok letterlijk muren op
Van schurende keelklanken, monosyllaben
Die dof oplosten in de grammatica - ben
Ik nog te begrijpen, lezer? - en op de top

Van mijn toren verwaaide elke, alle zin
Over dit barre land waar alleen de doven
Overleefden; elke regel moest ik roven,
Ruw ontvreemden uit het boek van alle begin.

Ongelovig bad ik tot de god van het woord,
Smeekte om een publiek, elk gemelijk gehoor:
Een antwoord om mijn bouwwerk te schragen, nog door

Klinkers, stoplappen en een stenen syntaxis
Te borgen voor verval, maar mijn taal werd vermoord
Door de stomme kakofonie van de hybris

C. Gijsen

Babel

I was in Babel, literally raising walls
of grating gutturals and monosyllables
which dully disintegrated in the grammar -
am I still making sense reader? -, and at the

top of my tower all sentences and sense were
blown about across this desert where only the
deaf survived; I had to steal each and every
line roughly plundering the book of all beginning.

Unbelieving, I prayed to the god of the word,
begged for listeners, any sullen audience,
and an answer to prop up my edifice,

still secure it against decay with vowels,
a stony syntax and platitudes, but my tongue was
silenced by the dumb cacophony of hubris.

translation: Erik Honders

SAMPO
The Museum of Instant Images
cat.nr.2531 d.d.25.12.13
psychecolorogy nr.161
electronic / poem

contribution to: Kalevala Mail Art Project - Finland

Sampo

Ik zocht naar iets, maar kon er geen naam aan geven
Het was te bekend en overal om mij heen
Ik zocht in het oosten en in Hellas' leven,
Bleef in Finland, waar zwaarte hangt aan iedereen

Een oude heks fluisterde spreuken in mijn oor,
Zij zong liederen over een graal , ik verstond
Er geen, de vale poolvossen krijsten in koor
Over vergeefsheid en een zwarte morgenstond

Ik ijlde verder over een gletsjer, sneeuwblind
Verscheen het oerei waar de ijsvlakte afboog,
Zo mooi en perfect totdat het brak en zijn kind,

De mooiste vrouw ooit gezien, geluidloos baarde
Zij nam mijn hand, hakte een gat in de aarde
Ik zonk in de zee en keek recht in Sampo's oog

C. Gijsen

Sampo

I searched, but could not name the object of my quest:
it was too widely known and too much all around.
I searched in ancient Greece, I went from east to west,
then stayed in Finland where the weight bears people
down.

An old hag whispered incantations in my ear,
sang songs about a grail I could not understand;
meanwhile I heard a choir of dun snowfoxes scream
about futility and a black dawn at hand.

I hurried on across a glacier. Then, snowblind,
the primal egg appeared where icefields branched away:
such perfect beauty till it broke and bore its child,

the fairest female ever seen, without a cry.
She took my hand and cut into the frozen clay;
I sank down in the sea, looked straight in Sampo's eye.

translation: Erik Honders

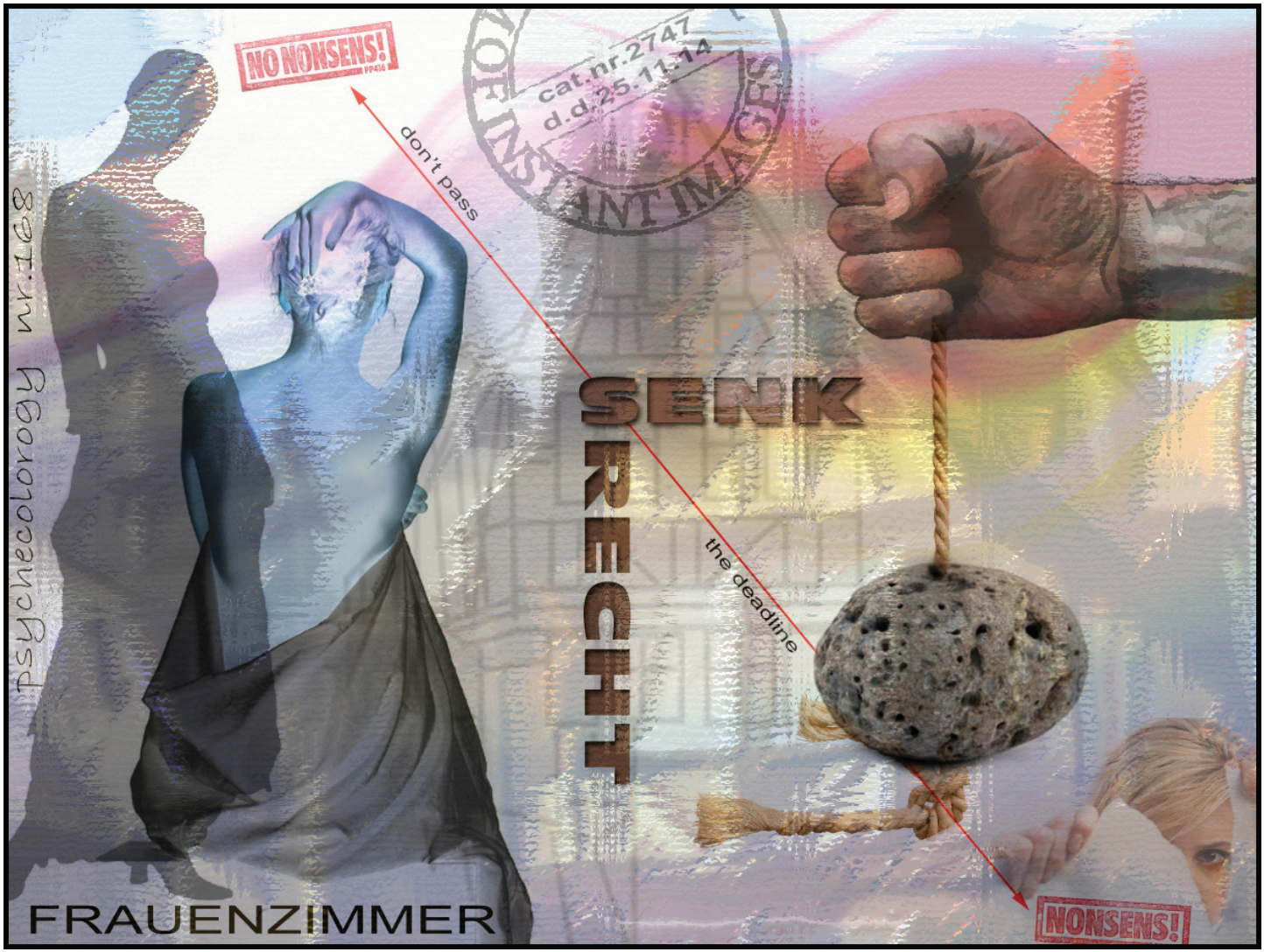

FRAUENZIMMER
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2747 d.d.25.11.14
psychecolorogy nr.168
electronic / poem

contribution to: Malerwinkelhaus Markbreit - Germany 2014

Frauen-Zimmer

Ik teken loodrecht de ruimte binnen, zonder
Plichtpleging of aarzeling: agressief, vlijmscherp
Scheer ik ordenend langs het rasterwerk, onder
De kloppende knooppunten door, en schielijk werp

Ik mijn vectoren op het papieren kader
Van mijn luciditeit, ik kan alles bouwen
De idee materialiseert, ik nader
De perfectie, hoor dan het ruisen van mouwen

Mijn lijnen buigen glijdend af, asymptoten
Lopen lachend weg naar rondwegen, rotonden
Vol van geheimen en fluisterende monden

In deze vrouwenkamer bestaan geen hoeken
En mijn symmetrieën worden hanenpoten
Ik ga liggen en sluit sluimerend mijn boeken

C. Gijsen

Room for women

Perpendicularly I draw into this space
without doubts, do's or don'ts. Aggressively, all edge,
I skim across the grid, organising. I race
along under the throbbing nodes, and swiftly wedge

my arrow-like vectors into the paper frame
of my lucidity. I can build what I wish.
The concept becomes real, I've almost reached my aim
of perfection when I hear rustling sleeves. Their swish

makes lines branch off and slide away, the asymptotes
laugh and turn to roundabouts, become rotundas
full of whispering mouths and mysterious looks.

In this room for women angles appear remote,
my symmetries, now scribbles, are torn asunder.
I lie down to slumber, drowsily close my books.

translation: Erik Honders

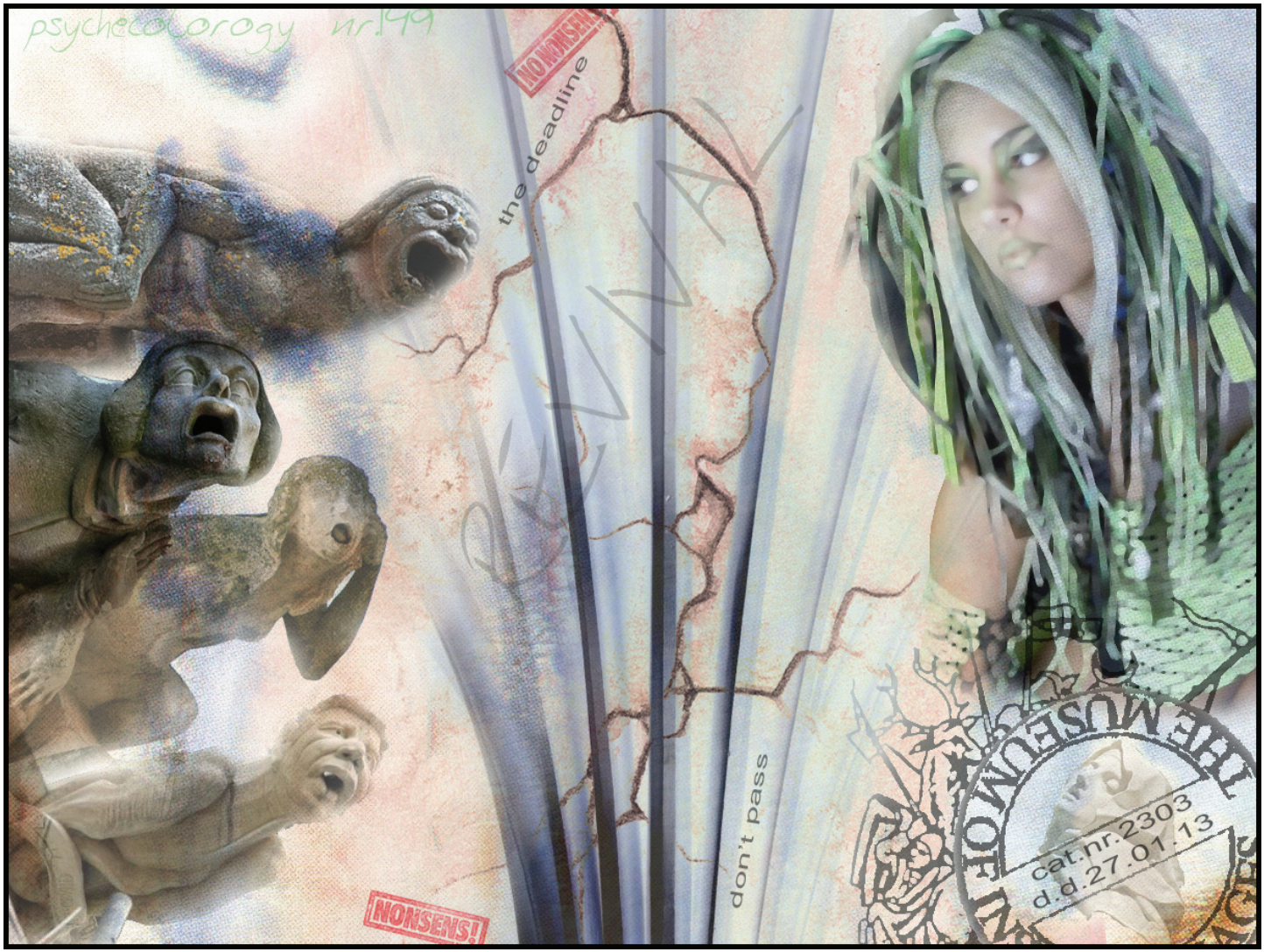

Revival 2.4
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2303 d.d.27.01.13
psychecolorogy nr. 149 / lightning nr. 11
electronic / poem

contribution to: Art Gothique - France

Gotisch Reveil

Boven vrijheid verkozen wij de kerker
De Griek en de Romein verjoegen wij
Uit onze hoofden, denker werd weer werker,
Burger werd slaaf, wij hadden immer laag tij

Onze kerk echode het hemelgewelf
Wij schoolden samen onder luid glas-in-lood
Wanhoop schreeuwde uit het steen, ons naakte zelf
Scheurde open, verwijdde tot in de dood

De godin van de wijsheid greep één keer in,
Bijna Eva, onthuld, gaf zij opening
Van zaken en kennis van mens en natuur

Haar boodschap vervloog onder architectuur,
Van hogerhand gerestaureerd, en men hing
Het galgentouw aan de aangevreten muur

C. Gijsen

Gothic Revival

No more freedom for us, we preferred the cage
and dispelled the Greek and Roman from our minds.
Exit the thinker, the worker came downstage,
citizen became slave, we had but low tides.

Our church reflected the celestial shelf,
we gathered under loud leaded glass, the nave
cried out in stony despair, our naked self
tore open and expanded into the grave.

Just once Pallas Athena stepped in their way:
almost like Eva unveiled, she disclosed all
about right and wrong, nature and humankind.

Her words got lost in what architects designed,
in what was restored by the powers that be, they
hung the hangman’s rope on the eroded wall.

translation: Erik Honders

GOTHIC

LETHE oblivione
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2353 d.d.30.03.13
psychecolorogy nr. 151
electronic / poem

contribution to: AGAINST LETHE - Greece

Vergetelheid

Ik probeerde je te vergeten, ik zwom
De Lethe over, zinkend in het zwarte
Dodenwater, tranenvocht uit treurharten
Gewrongen, hield ik mij slapend in een kom

Van soezende leeghoofdigheid, het zoete
Vacuüm van niets weten lokte lonkend
Op de bodem van de stroom, bozig bonkend
In mijn aderen streden wrok en boete

Maar je kwam weer terug, een huilend standbeeld
Kondigde je intrede aan, een heraut
Van onmacht, wars van erosie, zijn lei koud

Als de nagel die jouw beeltenis, vergeeld
Van toorn, vastklonk in mijn luie geheugen
Ik vlijde je in het bed van mijn leugen

C. Gijsen

Oblivion

I tried to delete your image from my soul
and swam the Lethe, sinking in the black parts
of this death-stream of tears wrung from weeping hearts.
I had to keep myself asleep in a bowl

of drowsy empty-headedness. The domains
of sweet empty oblivion were eyeing
me from the riverbed, spite kept defying
penance, the two throbbing madly in my veins.

But then you reappeared. A statue that cried
heralded your entrance. You had lost all hold.
Untouched by erosion, its slate seemed as cold

as the nail that riveted your effigy,
yellowed with wrath, to my lazy memory.
I lay you down on the bed of my white lies.

translation: Erik Honders

LETHE

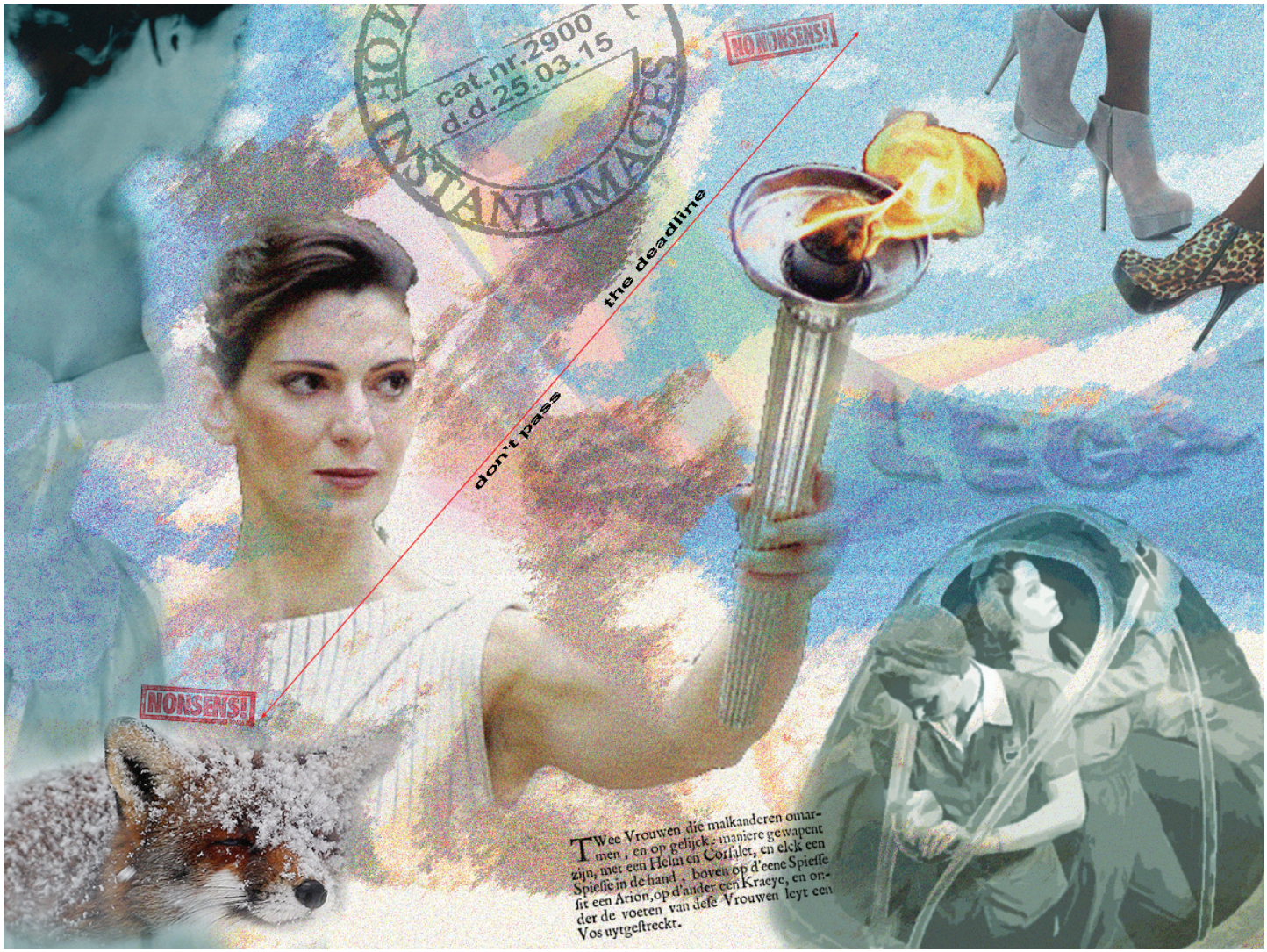

LEGA / Verbond / Two Women (Cesare Ripa)
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2900 d.d.30.03.15
psychecolorogy nr. 175
electronic / poem

contribution to 'Passing the Flame' A celebration of Mail Art
Anna Banana - Canada 2015

Het vuur/Passing the flame
(Opgedragen aan D.M.)

Vlammen baren de heerseres, de heerseres
Kiest een vertrouwelinge: ook macht verbroedert
In het hart brandt al het verlangen, een vleesmes
Hongerend naar bloed, strijd, die voedt en verloedert

De tongen likken aan de wapens, het metaal
Is koel, kan de hitte echter niet beletten
Toch uit te slaan in doelgerichte wrok, het staal
Houdt de toorts vast, wil de ander slechts ontzetten

Maar iemand brengt vrede in dit wrede strijdperk,
Krijgt iedereen terug in de ring, aan een koord
Licht van verzoening, en sprokkelt het hout, het werk

Van de eenvoudigen, wie houdt fluisterend woord:
"Vuur is geen bezit, het is liefde en leven,
Vuur overkomt: je kunt het alleen doorgeven"

C. Gijsen

The fire / Passing the flame
Dedicated to D.M.

Flames give birth to the mistress who chooses an aid,
a confidante: even power fraternizes.
All desire burns in the heart, a carving blade
craving blood and strife that feeds and compromises.

The tongues of fire lick the weapons. In this ordeal
the metal is cool, but cannot stop or bother
the heat breaking out with well-aimed malice. The steel
holding the torch only wants to scare the other.

But someone calms down this fierce theatre of war,
calls each of them back to the ring, on a chord now
light with reconciliation. Finds wood, a chore

for the poor in spirit. Someone honours the vow:
"Fire must not be owned, it is love and living.
Fire comes over you, it's there for the giving."

Translation: Erik Honders

LEGA

AIR FORCE (female)
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2302 d.d.06.01.13
psychecolorogy nr. 148 / lightning nr. 9
electronic / poem

contribution to: FEATURING Magazine - Netherlands - PC(TICTAC) - Germany

De vrouw in de lucht

Wij zagen eerder de vrouw in haar element,
Het water, en raakten haar daar voor eeuwig kwijt
Maar zij kijkt vorsend omhoog, verlangend herkent
Haar blik het hemelsblauw als de mogelijkheid

Om terug te keren naar de verlaten man
Een vrouw kan vliegen, als dat woedend wordt gevraagd
Door de situatie of de liefde, zij kan
Opstijgen als Nike het oogluikend behaagt

De zeeën zijn lispelende landingsbanen,
Murenen verlichten de aanvliegroute
Voor haar, haar haar wappert in wuivende manen

Van puur purper over de boorden van de kist
De man, gekromd door spijt en gekozen boete,
Ziet haar naar hem komen en weet dat hij niets wist

C. Gijsen

The airborne woman

Before, we saw the woman in her element:
the water. Lost her there forever and a day.
But her searching, longing look at the firmament
recognizes in its celestial blue a way

of getting herself back to the abandoned man.
A woman can fly if frenzied rage requires
her to, in certain fixes or in love. She can
rise, if ignorance-feigning Nike desires.

The seas are now a lisping airstrip for her plane,
as moray eels light up the path of its descent
for her. Her long streaming hair flies in waving manes

of pure purple over her old crate's boards and wings.
The man, by remorse and elected penance bent,
sees her coming, knows he knew nothing about things.

translation: Erik Honders

AIR

MH17 - Dignita / Waerdigheyt

The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL

cat.nr.2725 d.d.23.07.14

psychecolorogy nr.167

electronic / poem

Waardigheid
(Opgedragen aan LvG)

Tegenover de barbarij vecht hij, de reus
Hercules, vliegend over de grauwe rouwstoet,
Die bedekt met zweet en stof zijn lot dragen moet,
Geslagen door achteloosheid, er rest geen keus

In het land wordt slechts gehuild en gesmoord getreurd,
En de machtelozen dansen hun dodendans
Slagen in het gezicht zwiepen op de cadans
Van een hatelijke mars: het is echt gebeurd

Voor de achterblijvers strijdt zij, de zachte hand
Het kind dat wreed de slechte kaart kreeg toebedeeld
Wordt warm opgetild door haar liefde, zij verbant

De bruut, de hater en het spottende standbeeld
Naar de helse krocht van laster en onverstand
Waardigheid woont in aandacht, die verzacht en heelt

C. Gijsen

Dignity
(Dedicated to LvG)

Hercules battles barbarism in the blue,
soaring over a grey funeral procession.
In sweat and dust they must bear their dispossession -
what else can those defeated by nonchalance do?

The country is crying. Stifled mourning is heard,
for today the powerless do their dance of death.
Lashes in the face hit home to the rhythmic breath
of a bitter funeral march. Yes, this occurred.

She fights for those that stay behind. A hand that feels
finds the child that cruelly got the losing cards,
and warmly lifts it up with love that she imparts,

sending off the hateful brutes, their cynical deals
to a hell for slanderous, unenlightened hearts.
Dignity dwells in attention, which relieves and heals.

translation: Erik Honders

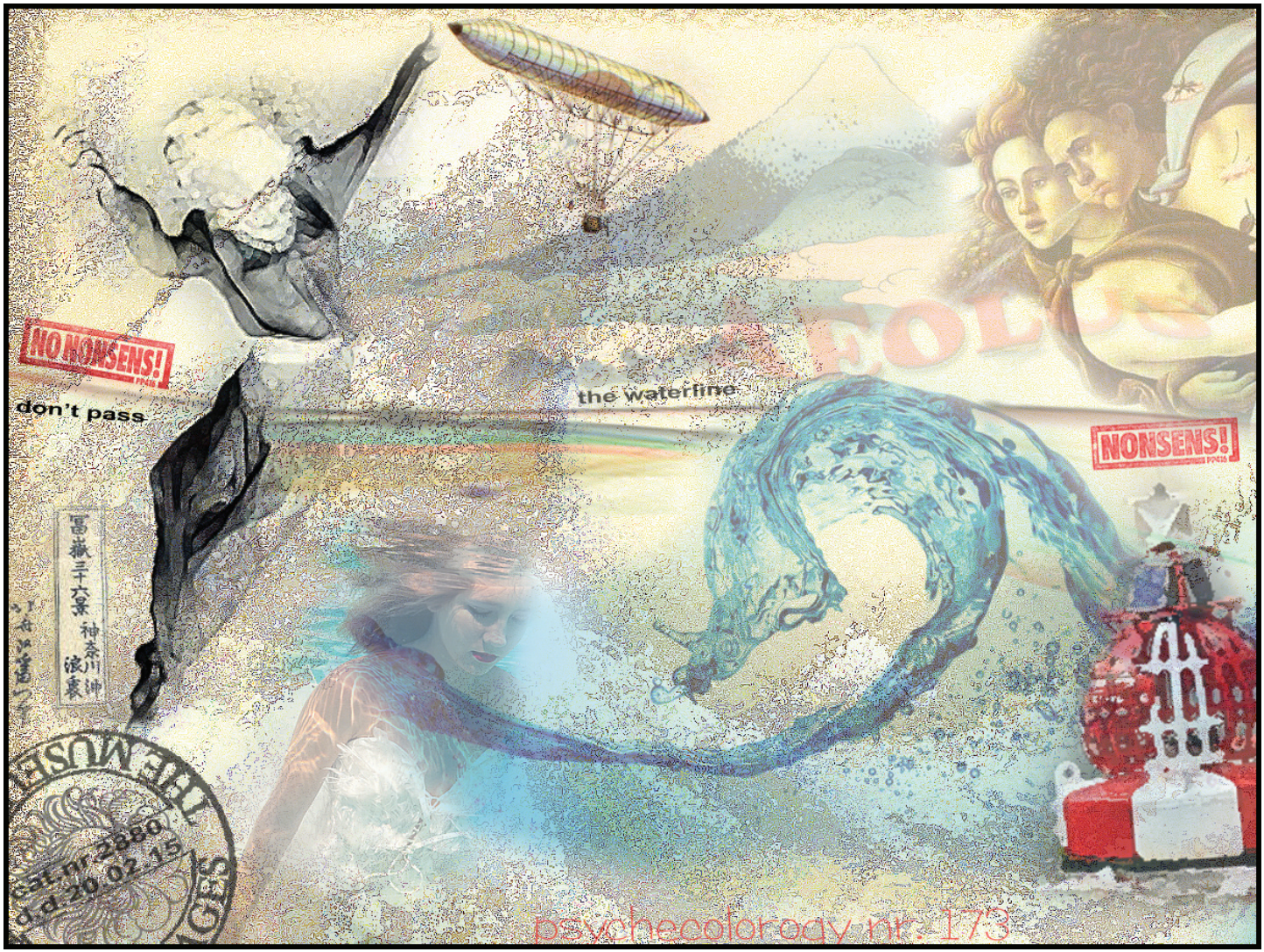

AEOLUS / Waves
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2880 d.d.20.02.15
psychecolorogy nr. 173
electronic / poem

contribution to Homage to the world of HUKUSAI
Miche-Art-Universalis - Belgium

Golven

Hoe hoog de golf van Hokusai, gevaar!, roept hij
En kabbelend, babbelend mijn zee -binnenzee-
Travestie van dreiging, Zephyr wordt Venus, nee,
Blaast uit het water en de lucht zijn droomvrouw: zij

De vrouw wil stijgen, gewichtloos zijn, opvliegen,
Over de berg drijven als een glijdend luchtschip
Neerkijkend op de aarde, ieder mens een stip
Op de wereldhuid: de blik buigt, zal bedriegen

De les van Icarus is door haar begrepen,
Zij draait haar natte, ranke rug naar de stralen
En regent zichzelf terug in lange halen

Als zij wil, kan zij een godin worden, schepen
Redden van de ondergang, hen veilig slepen
Aan wal, liever vertelt zij sterke verhalen

C. Gijsen

Waves

How high the wave by Hokusai! Danger, it screams,
whereas my sea ripples, chatters. My inland sea,
travesty of threat. Zephyr turns Venus – no, he
blows of water and air the woman of his dreams.

The woman wants to rise weightlessly, fly away,
float over the mountain like a ship in the air,
looking down on the world and watching its skin where
each is a speck. The look now bends, bound to betray.

She remembers how Icarus paid off his debts,
and turns her wet slender back more into the jets:
in long strokes she comes raining down in her glory.

She could be a goddess if she pleases, and save
ships, pulling them ashore, from a watery grave.
Instead, she would rather tell a far-fetched story.

translation: Erik Honders

AEOLUS

NOCE - the magic flute
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.2320 d.d.05.02.13
psychecolorogy nr. 150 / lightning nr. 13
electronic / poem

contribution to: The Magic Flute - Germany

De koningin van de nacht

Ik weet het nog, dat wij elkaar het eerst zagen
Vogelmensen aan de rand van de duisternis
De muziek, alleen die, kon diepere lagen
In de nacht onthullen: alles is, wat het is

Hoe wij ons drama opvoerden, rekwisieten:
Sigaretten, tas en onze pauwenveren
Die eerst het hoofd en dan meteen het hart lieten
Schitteren in ons heelal, niets kon ons deren

Spreek niet over vergankelijkheid, of schoonheid
Die zou verwelken: leugens zijn het, laag en log
Als een loden vliegtuig; zing liever over tijd

Die wij kunnen temmen in taal, wanneer tooi er
Minder toe doet word je voor mijn oog steeds mooier
Spiegelbeeld van daar, ooit, toen. Ik weet alles nog.

C. Gijsen

The queen of the night

I still recall the first time that you and I caught sight
of each other, bird people on the edge of the dark.
Only the music, only the music of the night
could lay bare its deeper layers: things are what they are.

The stage properties we employed to enact our play
were cigarettes, a bag and our peacock feathers.
They first made heads, then hearts sparkle in our Milky Way:
we were safe in our universe of get-togethers.

Don’t speak to me of transience, of ringing beauty’s knell.
Beauty never wilts, that is a slow and low-down lie,
a plane of lead. You had better sing unto the sky,

tame time with words. Now that we forego the shiny shell,
you grow prettier by the day in front of my eye.
A reflection of there and then. I recall all well.

translation: Erik Honders

NOCE

Fading into Beauty / Bella Nebbia
memories of Venice / La Biennale 56
The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
cat.nr.3062 d.d.14.10.15
psychecolorogy nr. 172
electronic / poem

contribution to: PAPER PROJECT VENICE

La Serenissima

Venetië was nog ver weg, maar ik schreef
Er, vroegoud, toch over, dus was ik er al
Het ging over schoonheid, aangevreten, scheef
Hangend in het verloop van water en wal

Ik verhaalde van romantiek, Britse bard
En de erotiek van verschoten kleuren,
Zag in de Lolita's courtisanes, hard
Liegend snoof ik zwijmelend aan lijkgeuren

De lagune trok mij later binnengaats,
Ik was ouder, niet wijzer, vond mijn woorden
Terug op pleinen, bruggen, kerken, geen plaats

Was veilig voor mijn jeugdkoortsen, monogaam
Beleed ik mijn geloof aan wie mij hoorden:
Dat de dood al vroeg woonde in mijn lichaam

C. Gijsen

La Serenissima

Venice was still far away, but I'd been there
already, old before my time, in my prose.
It dealt with eroding Beauty, her slanting pose
at the meeting point of water, land and air.

It told tales of romance, of the English Bard,
the eroticism of colours fading.
Lolitas seemed like courtesans parading.
I swooned sniffing the death smells. My lies were hard.

Later, the lagoon made me sail back to port,
- older, not wiser -, to find my leitmotif
back in squares, churches, on bridges: no resort

had been spared the fevers of my youth. My breath
I spent preaching my monogamous belief:
from birth, my body had only hosted Death.

translation: Erik Honders